

★ מצחיקונת (פאר, תלאביב) ברה סטרייזונג.

תיאטרון

★ **המכתב האבוד** (תיאטרון עיי רונג, חיפה) קומדיה רומנטית לוקאלית מאת **יון לוקה קרג'אלדה**, וכתה לבימוי עזר יותר לוקאלי של הרומני המוכשר **דוד אסרינג**. חלק גדול מצוות השחקנים, בוכות היותם מיוצאי רומניה, מבטאים יפה יפה שמות רומניים כפריסטנטה, טראחאנקה, פארפרורדי, קאצאונקו או דאנדאנקו, אך מלבד זאת, כימעט ואינם מצליחים ליצור דמויות חיות; ובעניין זה ניתן לוקה חלק גדול לאשמה על המתרגם **א.ב. יפה**, שלא השכיל להכין עבורם טקסט פחות יבש ומי שעמם, פשוט יותר, ונקי ממליצות נבזות. מאמצייה של **ליאה קניג** (כאשת יושברדאש, המסתככת בפרשת אהבים עם מושל-מחוז) מעוררי אהדה, אך לא יותר מכך. **יעקב בן-סירא**, כעורך-דין ומנציג האופוזיציה, מגנים מאוד בקולו ובתנועתו, אך נראה כי מגרעת זו הינה פרי הורכמו המוטעית של הבמאי. **שמעון בר** לא משכנע כמושל המחוז ולא כמאהבה של אשת יידו. **יוסף באשי** מאנפף יתר על המידה, אפילו כמועמד דאבילי מטעם מפלגת שילטון, בימיו ההמונים היא מלאכת מחשבת כוריאוגרפית. ידו של הבמאי ניכרת בכל תנועה וצעד של השחקנים, ואין זה מן הנמנע כי חוסר-שיתור מצידו היה מאפשר להם מרחב-מישחק יוצר יותר.

★ **אריה בחורף** (התיאטרון הקאמרי): מאבק על כתר מלכות אנגליה, בימי הנרי השני, כפי שמתאר אותו לעצמו ה-

מחזאי האמריקאי **ג'יימס גודרמן**. ביי-מויו האימפולסיבי מדי של הרי קידום הצליחה להדגיש את חוסר תרבות הדיבור המשוער בו ניחוננו מרבית המשתתפים, עד כי לעיתים קשה לקלוט מה הם מדברים. עם נתונים כאלה קשה לדרוש מהם גלגל דמויות מלכותיות ואצילות. **יוסף ירון** כמלך הנרי השני שואג בטונים גבוהים לאורך כל ההצגה, ככפיר במלוא אוננו, ללא כל מלכותיות של אריה בחורף או בקיץ, או של מלך בשר ודם. על פי הופעתה הצינונית של **עדנה פרידל** כאלגורה, אשת הנרי ומישחקיה, קשה לגלות ולהאמין כי החוקה שנים רבות במעצרי-יחיד וכי בעבר היתה שכנוית חצרות מלכות אירופה בעלת מיטען מיני שהיה מספיק למיטען פר נשים. ייתכן כי עניין זה לא נעלם מעיני הבמאי שפיצל את הקטע בו היא מספרת כי בעת מסע-צלב רכבה חשופת-חזה עד דמשק, צימחו לה בועות-שמש, אך בכל זאת הגדודים הסתחררו... פלידל מתחילה לספר על עוללותיה, ואת חלקו השני של המשפט — שהיה מקבל משמעות אחרת לוא נאמר על-ידי פלידל, כבמקור — מתריס כלפיה ירון. אגב: הקריקטורה של ארתור גולדרייך, שמתנהג לסמל את המאבק על הכתר — מיותרת לחלוטין.

★ **לא כיום ולא בלילה** (בצוותא) **מרים ברנשטיין-כהן** כסוקולובה, מוררה זקנה המאושפנת במחלקת-עיניים של בית-חולים, ומאמינה כי החייל הצעיר המי אושפו אף הוא שם, הינו אהוב בעוריה. היא ממש חיה את תפקידה במחזה כמרויטי של הישראלי **אברהם רז**, אותו אין מצליחים החמרמיניות של **אלי כהן**, כחייל הסומא, ובימויו החביב של **ארנון רמיר**, להפוך ליותר ממערכון מתוח על פני שתי מערכותיה של הצגה בלתי משעממת אך בלתי מושרשת.

בידור

★ **קנטטה לשווארמה** (התיאטרון העממי) הייתה הייתה, תזיון את העצם על האש! היום קצר והשווארמה מרובה! תראה, תראה, תריח! ריח שלא שמע שלמה המלך, גם כן אחשוורוש. ריח ניחוח משמח לב פתוח וחותך אוויר מטיף אלה הן פני-נים אחרות מתוך הטקסט של **ניסים אלוני** למנגינה על אותה רמה של **יאיר רוזנבלום**, אותה מזמרים בלהט, **פולק שייקה וגברי**, המהווים שלושה רבעים של הגששים החיוריים (הרביעי הוא **פנשל**, המפיק). אחרי כל כך הרבה הופעות משרתפות בעבר, אפשר לומר שהופעת הגששים המוקצעת ומלוטשת, אם כי חוזרת על עצמה, ולעיתים נראה כי היא חסרה את הספונטאניות והרעננות המאפיינים הופעותיה של להקה חדשה. בשל הביטחון הנו מופרו של השלושה, נראה כי הם מבצעים את תפקידיהם בחוסר מתח, כאילו בולוול-מה. מתוך השרחל החומר בו הם מטפלים הפעם, פיתאומי מדי וכאילו הוצא מן הנייר לפני הזמן, או שפשוט נאפה על-פי מתכון מזוייף.

★ **להקת פיקוד דיזנגוף** (תיאטרון רון דגן) להקה צבאית במדים אורחיים. כרגיל (ובמיוחד כשדני **ליטאי** אחראי לכך) מצטיינת העמדת הפיזיונומים, אם כי הם עצמם פושרים למדי, חסרי רעיון ממש, העשוי וחיוב לגרות את מוחות הצופים, לא רק בהופעה עצמה, אלא, ובפרט, מאוחר יותר. על המערכונים (ההורעים פה ושם בדיחות צפיות ומצחיקות, פחות ויותר מפתוח, אך חסרות עוקץ) אין בכלל ליח את הדיבור. המבצעים הצעירים חביבים וטריים. על חלק מהם ניתן להתר בקלות, לעומת זאת המוכשרים שבהם אינם מנוצלים עד הסוף.

★ **שלמה קרליבך**, טרובאדור מוזקן ועל ראשו כיפה, גיטארה בידו ול-צידו להקה שהביא הפעם מסאן-פראנציסקו. הוא שר עימם שירים שאת רובם חיבר בעצמו, הנושאים ברובם חסידיים ותנייניים, קולו איננו מהוקצע, אך עוצמתו ניכרת, כשהוא שר הוא עוצם לעיתים את עיניו כממתיק תפילה, אך כמוכן שהוא יודע מתחיל לקפץ לפזן, ולא מפרעיות לבכך סנדליו. אם כי החל עד הפרט האחרון מתוכנן היטב בהופעתו (ואפילו הקטע בו עולים לבימה חופים משולהבים, המזמרים ויוצאים עימו במחול סוער) הופעתו ספוגי טאנית ורעונה, הסיבה העיקרית לכך היא שקרליבך המכונה הרבי המרקו מאמין כמה שהוא עושה על הבמה, והוא יודע היטב כיצד לשחק ולמכור לקהל את הסחורה. אטראקציה בלתי רגילה לחובבי רבנים מרקדים.

אנסקי רשביט ב"אלפי"

קשה שלא להתעלם מחתך דיבורו הבלתי ברור, ובימויו מחוסר אנגליותו המודגשת. אלפי שלו קשוח מדי, ובמקום שהקהל ירחם עליו, הוא זוכה לטתם מנת-שנאה.

★ **איצקו רחמימוב** מצליח להפוך שתי אפיוזות קלושות (של חולה בבית-מרפא לחולי-ריאה, ושל רופא המבצע הפלות בלי תיחוקיות) לשתי פנינים קטנות ומהוקצעות.

★ **זהרירה הריפאי** כאשת החולה, בה מבוצעת ההפלה, איננה אומנם גברת צעירה אך בעקט בו היא נתקפת בהיסטריה, מסתבר דם מהרה כי התפקיד שנמטר לה הוא הרבה למטה מיכולתה ומכישורנה.

★ **עדנה שביט**, כרופאה המבשרת לאלפי על מחלתו, ממלחה תפקיד קטן אך מלך טש, מהוקצע ובלתי מוגזם. בתפקידה היא אחר, כבעלת-מספרה. היא מתגלית, **כמצב** (כימעט) **נהדר**, (כימעט) **כמו חדשה**... זוהי הצגה בלתי חשובה, ללא כל בשר רה שהיא, על-פי מחזה כניג, שאפילו בתיאטרון האנגלי המסופע בבימות לא צוינה העלאתו כמאורע מאיה טוג שהוא, ועצם העלאתה על בימת השחקנים (לאחר הצגות כמלקולם הקטן ומלחמתו בסרטים, טלמכוס קליי, השלום, וסרגיוס מסגרייב) מהנה רבנו או רחמבה לעשנו הנו.

הרשמי לבית הספר לקוסמטיקה
בהנהלת הגבי הלן פוגל
הבוגרות תקבלנה דיפלומה רשמית
מבניס Dr. LATOUR DE PARIS

לפרטים נא לפנות אישית:
תל-אביב, רח' פרוג 5, טל. 232378
בימים א' ג' ה', בשעות 7-5 בערב

ירושלים, טל. 25199
בימים א' ב' ג' ד' בשעות בערב

תחילת הלימודים 1.9.69

שיחזור פסטיבל סן רמו

בירושלים במוצאי-שבת בבנייני האומה בשעה 9.00
ובתל-אביב, ביום ב' 1.9.69 ב"היכל התרבות" בשעה 9.00

בהשתתפות:
יפה ירקוני — רן אלירן — ישראל גוריון — שולה חן — אילנית — אלכסנדרה — קובי רכט — מנחה: רבקה מיכאלי — תזמורת בת 20 נגנים בהנהלתו של אילון מוכיח.

אירגון המופע: "צמרת" בע"מ
פינסקר 31, טלפון 240260, תל-אביב

כרטיסים:
בירושלים: ש. בן-נאים, רח' י' 19, 38, וביתר המשרדים.
בתל-אביב: משרד "הכרטיס", אלנבי 31, וביתר המשרדים.

מקום ראשון בפסטיבל להקות הקצב הכוכבים הכחולים בלהיטים:
ש ל כ ת
"שיר של שלום"
תקליט "הד-ארצי"

הד-ארצי MED ARZI

מרכז עדשות מגע
CONTACT LENS CENTER
"גרזובסקי — אישון לנס"

תל-אביב, רח' שניאור 5, פנת רח' פינסקר 20, טל. 55029. שעות הקבלה — 9-17. נשמח לשר לוח חוברת הסברה לפי בקשה.

עבד פרטי משלך!

עבד שיבצע עבורך את כל עבודות הבית, ויהפוך את יומך כעקרת-בית להליך ממושך של תענוג ועליצות:

SWIPE (סווייפ)!

מוצרי-הפלא המהפכני SWIPE (סווייפ) מנקה הכל: בדים, בגדים, ריפוד, טפטים, רצפות, קירות, כיורים, כתמי שומן, זיעה וסתם ליכלוך, ואפילו את מנוע המכונית מחירו של המשרת הצעיתן הזה הוא 10 ל"י בסך-הכל, במיכל שיספיק לחצי שנה לפחות להשיג: טלפון 624983, או ת.ד. 2932, תל-אביב, טלפני או כתבי, והסוכן ישלע לביתך.